

За разводъ-тъ на бракове-тъ.

Споредъ ученіе-то на Православиѣ-тъ Църквѣ бракъ-тъ не требѣ да ся развързова. но бываѣтъ и печальны исключенія.

Бракъ-тъ може да ся развързе само съсь формень судѣ по просьбѣ на едного изъ сѣпрѣжове-тъ: 1) кога ся докаже прелюбодѣяніе-то на другій-тъ сѣпрѣгъ или неспособность-та му на брачно-то сожитіе, доказана съ тригодишенъ животъ. 2) Кога другій-тъ сѣпрѣгъ е осѣденъ на наказаніе, содружено съ лишеніе отъ всички-тъ права на состояніе-то му. 3) Кога другій-тъ сѣпрѣгъ ся нахожда въ пятгодишно неизвѣстно отсутствіе (Т. X, част. 1, ст. 45).

Забѣлѣжено е чи колко пѣ легко е въ царство-то брачно-то разтѣрженіе, только пѣ силенъ е въ общество-то упадокъ-тъ на нравственность-тъ, за что-то възгледъ-тъ за женѣ-тъ е пѣ низокъ.

Освѣнъ брачно-то разводство бива ѣще почти равносильно съсь брачнѣ-тъ развързѣ признаніе-то на брачнѣ-тъ незаконность, и за това недѣйствительность на бракъ-тъ въ слѣдующи-тъ случаи: 1) Ако онъ ся е съвършилъ по насиліе или въ безуміе на едно отъ брокосочетавши-тъ ся двѣ лица; 2) или въ близки степени на крѣвно-то, или духовно родство, или въ свойство; 3) Ако бракъ-тъ е сторенъ при животъ-тъ на сѣпрѣгъ-тъ отъ пѣрвый-тъ бракъ, кой-то ѣще не е развързенъ. 4) Бракъ-тъ на съвършеннолѣтны-тъ, или на лица, кои-то сѣ встѣпили въ четвѣртій бракъ; 5) брачно-то сопрѣженіе на иноцы-тъ и инокины-тъ, както и на посвященны-тъ до-бракъ-тъ въ священнический и діаконскій санъ; 6) брачны-тъ сопрѣженія на лица на Православно-то исповѣданіе съ нехристіане.

За Бракове-тъ на лица на Христіанско, но неправославно исповѣданіе съсь лица на Православно-то исповѣданіе.

Бракове-тъ на лица на всички-тъ вообще христіански исповѣданія, споредъ законы-тъ на православиѣ-тъ русіѣ, послѣ законны-тъ горѣреченны предопазованія, требѣ да ги съвършава споредъ тѣхнѣй-тъ законъ духовникъ-тъ на онѣзи църквѣ, на коѣ-то принадлежатъ встѣпаѣщи-тъ въ бракъ лица (Т. X, часть 1, зак. Граж. ст. 65).

Ако ли женихъ-тъ или невѣста-та принадлежатъ на Право-